

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 470/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti D., a. s., M., zastúpenej advokátom JUDr. M. K., M., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/6 GPt 125/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti D., a. s., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. októbra 2008 doručená sťažnosť spoločnosti D., a. s., M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/6 GPt 125/07.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom pod ČVS: ORP-662/00-MI-2007 na Obvodnom oddelení Policajného zboru M. (ďalej len „obvodné oddelenie“) začalo trestné stíhanie z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Sťažovateľka namietala vo veci zaujatosť npor. M. P. z obvodného oddelenia v celom konaní od jeho začiatku. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru M. (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) uznesením zo 14. novembra 2007 nevyhlásilo npor. M. P. z vykonávania úkonov trestného konania. Dňa 15. novembra 2007 podala sťažovateľka okresnému riaditeľstvu sťažnosť proti predmetnému uzneseniu, ktorú okresné riaditeľstvo uznesením z 23. novembra 2007 zamietlo. Sťažovateľka 6. decembra 2007 podala generálnej prokuratúre podnet na zrušenie právoplatného rozhodnutia z 23. novembra 2007, ktorý táto z dôvodu príslušnosti postúpila na vybavenie Krajskej prokuratúry v K. (ďalej len „krajská prokuratúra“), o čom upovedomila sťažovateľku listom č. k. IV/6 GPt 125/07-4 z 13. decembra 2007. Sťažovateľka nebola spokojná s výsledkom preskúmania zákonnosti postupu v namietanej trestnej veci, a preto 25. apríla 2008 podala generálnej prokuratúre opakovaný podnet. Generálna prokuratúra listom z 12. mája 2008 sťažovateľke oznámila, že opakovaný podnet postúpila na vybavenie krajskej prokuratúry, ktorá je príslušná na jeho vybavenie. Ďalším opakovaným podnetom adresovaným generálnej prokuratúre z 21. júla 2008 sťažovateľka namietala, že do jeho spísania nedostala odpoveď o spôsobe vybavenia jej podnetu sp. zn. Ku 01/08 GP, vedeného na generálnej prokuratúre pod zn. IV/6 GPt 125/07. Generálna prokuratúra listom z 30. júla 2008 oznámila sťažovateľke, že si vyžiadala z krajskej prokuratúry podklady na preskúmanie postupu o spôsobe vybavenia jej podnetu a po preskúmaní veci ju upovedomí o spôsobe vybavenia.

Podľa sťažovateľky generálna prokuratúra postupom v označenom konaní porušila jej základné právo na súdnu a inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd rozhodol, že postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod zn. IV/6 GPt 125/07 bolo porušené jej základné právo na súdnu a inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy, vec vrátil generálnej prokuratúre na ďalšie konanie a zaviazal ju uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 7 938 Sk do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie

ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05).

Predmetom sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/6 GPt 125/07 tým, že táto nevybavila podnety sťažovateľky na zákonnosť postupu v namietanej trestnej veci.

Za porušenie základného práva na súdnu inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno považovať samo osebe skutočnosť, že generálna prokuratúra podnetu podanému podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) nevyhovie podľa predstáv sťažovateľa.

Generálna prokuratúra podnet sťažovateľky zo 6. decembra 2007 na zrušenie právoplatného rozhodnutia z 23. novembra 2007 z dôvodu príslušnosti postúpila krajskej prokuratúre, o čom upovedomila sťažovateľku listom z 13. decembra 2007. Opakovaný podnet v namietanej trestnej veci z 25. apríla 2008 generálna prokuratúra opätovne postúpila na vybavenie krajskej prokuratúre, ktorá je príslušná na jeho vybavenie, a túto skutočnosť oznámila sťažovateľke listom z 12. mája 2008. Ďalší opakovaný podnet adresovaný generálnej prokuratúre z 21. júla 2008 generálna prokuratúra vybavila listom z 30. júla 2008 tak, že oznámila sťažovateľke, že si vyžiadala z krajskej prokuratúry podklady na preskúmanie postupu o spôsobe vybavenia jej podnetu a po preskúmaní veci ju upovedomí o spôsobe vybavenia. Dňa 2. decembra 2008 ústavný súd zistil, že generálna prokuratúra listom z 3. septembra 2008 oznámila sťažovateľke, že jej podnet bol postúpený na vybavenie krajskej prokuratúre.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov

a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Zákonnou povinnosťou generálnej prokuratúry bolo na podnety sťažovateľky primeraným spôsobom reagovať. Túto povinnosť generálna prokuratúra splnila tým, že v listoch sp. zn. IV/6 GPt 125/07 z 13. decembra 2007, 12. mája 2008, 30. júla 2008 a 3. septembra 2008 zaujala konkrétne stanoviská k námietkam sťažovateľky tak, že ich posúdila a postúpila na vybavenie krajskej prokuratúre ako orgánu príslušnému vo veci konať. Jadrom sťažnosti bola nespokojnosť sťažovateľky so závermi, ku ktorým generálna prokuratúra dospela. Skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v súlade s predstavami sťažovateľky, však nemôže celkom zjavne zakladať porušenie jej základných práv.

Vzhľadom na skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v rozpore s platnými právnymi predpismi a ich ustanovenia nevykladala a neaplikovala ústavne nekonformným spôsobom, ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2008